

Όλα ξεκινάν' απ' το φαΐ και απ' τον ύπνο
Γι' αυτό να τρως καλύτερα και να κοιμάσαι, Νίκο
Γι' αυτό έβαλα κάτω απ' το πάπλωμα κι αυτόν τον στίχο
Κι έβγαλα τα λάθη μου και τα έφερα για δείπνο
Αυτό σημαίνει, αυτό σημαίνει θα 'μαι πίσω
Κι αν κάποτε λείπω θα ακούς τον ήχο, τον κύο τουτό ήχο
Γι' αυτό ποτέ δεν έκανα το καλοκαίρι φίλο
Γιατί δεν εμπιστεύομαι τον Ήλιο
Ήλιος, αυτήν τη λέξη δεν μπορώ να την προφέρω
Απ' την πρώτη μέρα που τη διάβασα το ξέρω
Κι είναι 10 λέξεις που της μοιάζουν, αλλά εγώ εκείνη θέλω
Πού θα πάει, θα τα καταφέρω
Ώς να ψταίει που συνάντησα βροχές
Κι οι πλεξούδες της πριγκίπισσας ήταν χρυσές σαν άχυρα
Έκανα έναν κύκλο κίτρινο και γύρω του γραμμές
Αλλά στο σπίτι μου δε χόραγαν παράθυρα
Η πρώτη μέρα που έπαιξα κυνηγητό
Το ράδιο στο τραπέζι διπλα στο κοκκινιστό
Τ' αδέσποτα στον δρόμο για το κατηχητικό
Οι εικόνες θα ξεφτίσουνε, μένει το ηχητικό
Απ' το μπαλκόνι βλέπω πάνω
Τα Σάββατα που ήθελα να γίνω ο Ραούλ κι ο Αντριάνο
Κι ακόμα δεν κατάλαβα τι κάνω
Μα αν κάποτε νικήσω είναι επειδή έμαθα να χάνω

Για να είμαι εδώ μέχρι εδώ θα είχα άγιο, ένα δειλινό πριν το ναυάγιο
Τώρα που το τελευταίο πακέτο μου είναι άδειο, ό,τι έχω γράψει πάντα ψώναζε «
Κουράγιο!»
Δίλημμα (δίλημμα), οι πιο μεγάλοι δαίμονές μας είναι φίλοι μας
Φίλημα (φίλημα), δε νικάει κανέναν πριν το τελευταίο σφύριγμα

Για να είμαι εδώ μέχρι εδώ θα είχα άγιο, ένα δειλινό πριν το ναυάγιο
Τώρα που το τελευταίο πακέτο μου είναι άδειο, ό,τι έχω γράψει πάντα ψώναζε «
Κουράγιο!»
Δίλημμα (δίλημμα), οι πιο μεγάλοι δαίμονές μας είναι φίλοι μας
Φίλημα (φίλημα), δε νικάει κανέναν πριν το τελευταίο σφύριγμα

Το ξέρω τον πόνο σαν να τον γέννησα
Το ξέρω αυτό το ραπ, εγώ το γέννησα
Είχα το ξύλινο σπαθί και τους πολέμους
Είχα την ξύλινη καρδιά, γι' αυτό δεν έσπασα
Είδα εμένα στον καθρεύτη και τον έπτυσσα
Ποιος να γράψει, ποιος να κρίνει; Τσαλακώνω τη φωτιά μου στο καντήλι
Ώς γι' αυτό εγώ είμαι εγώ κι εκείνοι, εκείνοι
Έγραφα ρίμες στα μαθήματα
Και κάποιοι γέλαγαν μαζί μου στα διαλείμματα
Κι είναι αστείο πόσοι γέλαγαν μαζί μου
Θέλουνε να μπουνε στη ζωή μου, αυτή είναι η εκδίκησή μου
Γι' αυτό βλέπω τα πράγματα αλλιώς
Κι όταν μου λένε «Έχεις πετύχει» λέω «Τα βλέπω αλλιώς»
Γι' αυτό κοιτάω αλλιώς, γι' αυτό μιλάω αλλιώς
Γι' αυτούς που γράψαν στο θρανίο τους το κομπλεξικό
Το πανηγύρι της ασχήμιας
Ψεύτικες αγάπες για το χρήμα
Είμαστε γεράκια σε κλουβί με καναρίνια
Το 'χα καταλάβει όταν είδα τους MC's στα καμαρίνια
Αυτό το πάθος αν το κόψω θα πεθάνω

Κάπως έτσι το μολύβι πιάνω
Και ακόμα δεν κατάλαβα γιατί να πάω πάσο
Μα αν κάποτε νικήσω θα είναι μια μέρα πριν να ξαναχάσω

Για να είμαι εδώ μέχρι εδώ θα είχα άγιο, ένα δειλινό πριν το ναυάγιο
Τώρα που το τελευταίο πακέτο μου είναι άδειο, ό,τι έχω γράψει πάντα ψώναζε «
Κουράγιο!»
Δίλημμα (δίλημμα), οι πιο μεγάλοι δαίμονές μας είναι φίλοι μας
Φίλημα (ψίλημα), δε νικάει κανένας πριν το τελευταίο σφύριγμα

Για να είμαι εδώ μέχρι εδώ θα είχα άγιο, ένα δειλινό πριν το ναυάγιο
Τώρα που το τελευταίο πακέτο μου είναι άδειο, ό,τι έχω γράψει πάντα ψώναζε «
Κουράγιο!»
Δίλημμα (δίλημμα), οι πιο μεγάλοι δαίμονές μας είναι φίλοι μας
Φίλημα (ψίλημα), δε νικάει κανένας πριν το τελευταίο σφύριγμα